

Urkundenbuch der Stadt und der Landschaft Zürich (Ed. Escher/Schweizer) Nr. 226

Sanctae Duregensis aecclesiae reverendae Ermendrudi abbatisae et cunctae
sanctimonialium catervae sibi commissae Conradus Mettensis archidiaconus debitas in
Christo cum devotione preces. Quod me beatorum apostolorum Petri et Pauli limina
petentem in vestris finibus non solum honorifice suscepistis, verum aetiam omnem
humanitatem spetiali dilectione generaliter exhibuistis, si opera sicut volo dignas grates
vobis rependere nequeo, solum id quod valeo eo studiosius devote mente facere desidero,
quo me in aliquot huiuscemodi negotio defecisse cognosco.

Nam licet in divina pagina legatur, quod exhibito operis probation sit verae dilectionis,
attamen cogente necessitate, quandocumque facultas bonae operationis defecerit, si
voluntas integrae devotionis permanerit, nullum ex hoc detrimentum karitas habebit, quia
si quid defuerit ex operatione, id totum implet karitas pro bona volunate. Igitur, ut praefatus
sum, non meis meritis, sed gratia verae karitatis honorabiliter a vobis susceptus tanta
detenus sum familiaritate vobiscum, ut omnino non hospitem, sed potius unum vestre
sanctitati familiarissimum me esse putarem. Unde dum inter ipsa sacra eloquia vestra, quae
mihi videbantur quodammodo flatu sancti spiritus ignita et quasi ex ipso fonte salutaris
scientiae salientia, primam partem moralium beati Gregorii in librum Iob vos non habere
doleretis et gravibus suspiriis aegre tolerartis, ego quoque super hoc non minori cura
sollicitus tecum tacitus cogitavi, quomodo in hac re vestro desiderio sastifacerem. Et cum
ipsam partem moralium non haberem, pro vestra dilectione querere proposui, sicubi
potuisse invenire, idque ne deleretur oblivion, tenaci potius commendavi memoriae. Post
haec itaque cum reversus venissem ad patriam, favente domino quasi ex potato in nostro
monasterio citius repperi, quod prius non habere vehementer extimui. Hanc partem
continuo promptissima diligentia descriptam karitati vestrae dirigere destinabam, ut eo
tenacious vera dilectio quasi glutine fidei ad unguem usque perducta inter nos iugiter valeat
permanere, quo ego vobis sanctae karitas dulcedine copulates et singularis amicitiae vos
faedere complexus gratum quid vobis et amicabile videar obtulisse: